

"Elhasıl, nasıl ki iman, ölüm vaktinde insanı idam-ı ebedîden kurtarıyor; öyle de herkesin hususî dünyasını dahi idamdan ve hiçlik karanlıklarından kurtarıyor." İzah eder misiniz?

"Kimin için Allah var, ona her şey var. Ve kimin için yoksa, her şey ona yoktur, hiçtir."

"Elhasıl, nasıl ki, iman, ölüm vaktinde insanı idam-ı ebedîden kurtarıyor; öyle de herkesin hususî dünyasını dahi idamdan ve hiçlik karanlıklarından kurtarıyor. Ve küfür ise, hususan küfr-ü mutlak olsa, hem o insanı, hem hususî dünyasını ölümle idam edip mânevî cehennem zulmetlerine atar, hayatının lezzetlerini acı zehirlere çevirir."(1)

Her insanın kendine ait bir bakış açısı, bir nazarı, bir de hadiseleri yorumlama şekli vardır. Şayet kişi hadiselere iman ışığı ile bakarsa; kendine özel olan alemi nurlanır, her şeyin içyüzü ve güzellikleri görülür ve kişi bu iman sayesinde mesut ve bahtiyar olur.

Mesela, **ölüme iman gözü ile bakıldığında**; ölüm ebedi saadetin başlangıcı, sonsuz bir hayatın girizgahıdır.

Başka birisi aynı hadiselere **küfür ve inkar nazarı ile bakarsa**; kendi alemi müthiş bir karanlık ve zülumat içinde kalır, her bir hadise kişinin hayatını tehdit eden bir düşman gibi olur.

Yine ölüme küfür nazarı ile bakıldığında; ölüm bir idam-ı ebedi, bir hiçlik kuyusu, bir zülumat kapısıdır.

Yani insanın manevi ve şahsi alemini, yine insanın bakış açısı ve tasdiki şekillendiriyor; hadiselere iman ile baktığında alemi nurlanıyor, küfür ile baktığında ise alemi kararıp zulumata boğuluyor. İnsanın şahsi ve hususi alemini kurtarması ve nurlandırması; imani bir nazarı tercih etmesi ile gerçekleşiyor. Aynı kişi tercihini küfürde kullanırsa, hususi alemi karanlığa gark oluyor...

1) bk. [Şualar, On Birinci Şuâ, Onuncu Mesele.](#)